

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีต่อการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 10 เขต ของกรุงเทพมหานครจำนวน 415 คน การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งเสนอผลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้

1) ผลการแจกแจงการเปิดรับข่าวสารทั่วไป การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่น

2) ผลการแจกแจงระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์

3) ผลการแจกแจงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์

4) ผลการแจกแจงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมุติฐาน 7 ข้อ คือ

สมมุติฐานที่ 1 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 4 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

- สมมุติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรค เอชดี แก้ววัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
- สมมุติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรค เอชดี แก้ววัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
- สมมุติฐานที่ 7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอชดี แก้ววัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	218	52.5
หญิง	197	47.5
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.5 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนร้อยละ 47.5 ซึ่งมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง ร้อยละ 5

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
15-16	31	7.5
17-18	61	14.7
19-20	167	40.2
21-22	81	19.5
23-25	75	18.1
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19-20 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุ 21-22 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 17-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15-16 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	1	0.2
มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า	2	0.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช	145	34.9
อนุปริญญา /ปวส	55	13.3
ปริญญาตรี	204	49.2
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.2
อื่นๆ ระบุ	1	0.2
ไม่ระบุการศึกษา	2	0.5
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยมีจำนวนมากที่สุดถึง 204 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช และอนุปริญญาหรือปวส คือ ร้อยละ 34.9 และร้อยละ 13.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน(คน)	ร้อยละ
โสด	411	99.0
สมรสแล้ว	2	0.5
หย่า / หม้าย	1	0.2
ไม่ระบุสถานภาพการสมรส	1	0.2
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่สมรสเป็นจำนวนถึง 411 คน คิดเป็น ร้อยละ 99.0

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	374	90.1
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	1.9
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	3	0.7
พนักงานบริษัท / ห้างร้าน	23	5.5
อื่นๆ	6	1.4
รวม	415	99.6

จากตารางที่ 5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา คือ 374 คน คิดเป็นร้อยละ 90.1 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานบริษัท / ห้างร้านคิดเป็นร้อยละ 5.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 0.7

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	142	34.2
3,000 –5,000 บาท	156	37.6
5,001 –7,000 บาท	53	12.8
7,001 –9,000 บาท	27	6.5
9,001 –15,000 บาท	21	5.1
สูงกว่า 15,000 บาท	5	1.2
ไม่ระบุรายได้ต่อเดือน	11	2.7
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 3,000 –5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001 –7,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 12.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 7,001 –9,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 9,001 –15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ สูงกว่า 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 7

ผลการแจกแจงการเปิดรับข่าวสารทั่วไป

สื่อ	บ่อยที่สุด มากกว่า สี่ปีต่อ สี่ครั้ง	บ่อย สี่ปีต่อ สี่ครั้ง 1-4 ครั้ง	พอสมควร เดือนละ 1-2 ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง นานกว่า 2 ครั้งต่อ เดือน	ไม่เคย 0 ครั้ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
1. วิทยุ	154 (37.1)	135 (32.5)	85 (20.5)	36 (8.7)	5 (1.2)	3.96	สูง
2. โทรทัศน์	272 (65.5)	90 (21.7)	37 (8.9)	13 (3.1)	3 (0.7)	4.48	สูง
3. หนังสือพิมพ์	132 (31.8)	151 (36.4)	89 (21.4)	34 (8.2)	9 (2.2)	3.87	สูง
4. วารสาร, นิตยสาร	29 (7.0)	103 (24.8)	182 (43.9)	81 (19.5)	20 (4.8)	3.10	ปานกลาง
5. เอกสาร, แผ่นพับ	14 (3.4)	68 (16.4)	174 (41.9)	143 (34.5)	16 (3.9)	2.81	ปานกลาง
6. ป้ายโฆษณา, โปสเตอร์	52 (12.5)	116 (28.0)	165 (39.8)	70 (16.9)	12 (2.9)	3.30	ปานกลาง
7. สมาชิกในครอบครัว	82 (19.8)	99 (23.9)	108 (26.0)	86 (20.7)	40 (9.6)	3.23	ปานกลาง
8. ครู, อาจารย์, เพื่อน	124 (29.9)	138 (33.3)	95 (22.9)	51 (12.3)	7 (1.7)	3.77	สูง
9. อินเทอร์เน็ต	45 (10.8)	104 (25.1)	110 (22.5)	90 (21.7)	66 (15.9)	2.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากโทรทัศน์มีมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.48 รองลงมาคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ครู, อาจารย์, เพื่อน และสมาชิกในครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 3.96, 3.87, 3.77, 3.30, 3.23 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากเอกสารแผ่นพับมีจำนวนน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.81

ตารางที่ 8

ผลการแจกแจงการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่น

สื่อ	บ่อยที่สุด มากกว่า สัปดาห์ละ 4 ครั้ง	บ่อย สัปดาห์ ละ 1-4 ครั้ง	พอสมควร เดือนละ 1-2 ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง นานกว่า 2 ครั้ง ต่อเดือน	ไม่เคย 0 ครั้ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
1. วิทยุ	39 (9.4)	117 (28.2)	137 (33.0)	85 (20.5)	37 (8.9)	3.09	สูง
2. โทรทัศน์	103 (24.8)	147 (35.4)	113 (27.2)	43 (10.4)	9 (2.2)	3.70	สูง
3. หนังสือพิมพ์	53 (12.8)	118 (28.4)	125 (30.1)	81 (19.5)	38 (9.2)	3.16	ปานกลาง
4. สมาชิกในครอบครัว	16 (3.9)	57 (13.7)	101 (24.3)	110 (26.5)	131 (31.6)	2.32	ต่ำ
5. ครู, อาจารย์, เพื่อน	52 (12.5)	107 (25.8)	113 (27.2)	90 (21.7)	53 (12.8)	3.04	ปานกลาง
6. อินเทอร์เน็ต	20 (4.8)	60 (14.5)	99 (23.9)	107 (25.8)	129 (31.1)	2.36	ต่ำ

จากตารางที่ 8 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นจากโทรทัศน์มากที่สุด คือค่าเฉลี่ย 3.70 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ครู, อาจารย์, เพื่อน และอินเทอร์เน็ต คือค่าเฉลี่ย 3.16, 3.09, 3.04 และ 2.36 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นจากสมาชิกในครอบครัวน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32

ตารางที่ 9

ผลการแจกแจงการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่น

สื่อ	บ่อยที่สุด	บ่อย	บ่อยพอสมควร	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย	ค่าเฉลี่ย	ระดับความบ่อยครั้ง
1.เอกสาร,แผ่นพับ	28 (6.7)	82 (19.8)	141 (34.0)	140 (33.7)	24 (5.8)	2.88	ปานกลาง
2.ป้ายโฆษณา,โปสเตอร์	22 (5.3)	103 (24.8)	139 (33.5)	133 (32.0)	18 (4.3)	2.95	ปานกลาง
3.สัปดาห์รณรงค์	17 (4.1)	60 (14.5)	125 (30.1)	174 (41.9)	39 (9.4)	2.62	ปานกลาง
4.เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	16 (3.9)	47 (11.3)	73 (17.6)	168 (40.5)	111 (26.7)	2.25	ต่ำ
5.อาสาสมัครสาธารณสุข	7 (1.7)	25 (6.0)	83 (20.0)	152 (36.6)	148 (35.72)	2.01	ต่ำ

จากตารางที่ 9 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นจากป้ายโฆษณา,โปสเตอร์ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.95 รองลงมาคือ เอกสารแผ่นพับ สัปดาห์รณรงค์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ย 2.88, 2.62, 2.25 และ 2.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 10

ผลการแจกแจงการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นจำแนกตามประเภทของสื่อ

สื่อมวลชน	บ่อยที่สุด มากกว่า สัปดาห์ละ 4 ครั้ง	บ่อย สัปดาห์ละ 1- 4 ครั้ง	บ่อย พอสมควร เดือนละ 1-2 ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง นานกว่า 2 ครั้งต่อเดือน	ไม่เคย 0 ครั้ง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
วิทยุ	39 (9.4)	117 (28.2)	137 (33.0)	85 (20.5)	37 (8.9)	3.09	1.10	ปาน กลาง
โทรทัศน์	103 (24.8)	147 (35.4)	113 (27.2)	43 (10.4)	9 (2.2)	3.70	1.02	สูง
หนังสือพิมพ์	53 (12.8)	118 (28.4)	125 (30.1)	81 (19.5)	38 (9.2)	3.16	1.15	ปาน กลาง
อินเทอร์เน็ต	20 (4.8)	60 (14.5)	99 (23.9)	107 (25.8)	129 (31.1)	2.36	1.20	ต่ำ
รวมค่าเฉลี่ยสื่อมวลชน						3.08	0.84	ปาน กลาง
สื่อบุคคล	บ่อยที่สุด มากกว่า	บ่อย	บ่อย พอสมควร	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
สมาชิกในครอบครัว	16 (3.9)	57 (13.7)	101 (24.3)	110 (26.5)	131 (31.6)	2.32	1.17	ต่ำ
ครู, อาจารย์, เพื่อน	52 (12.5)	107 (25.8)	113 (27.2)	90 (21.7)	53 (12.8)	3.04	1.22	ปาน กลาง
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	16 (3.9)	47 (11.3)	73 (17.6)	168 (40.5)	111 (26.7)	2.25	1.09	ต่ำ
อาสาสมัครสาธารณสุข	7 (1.7)	25 (6.0)	83 (20.0)	152 (36.6)	148 (35.72)	2.01	0.98	ต่ำ
รวมค่าเฉลี่ยสื่อบุคคล						2.40	0.84	ต่ำ
สื่อเฉพาะกิจ	บ่อยที่สุด	บ่อย	บ่อย พอสมควร	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความ บ่อยครั้ง
เอกสาร, แผ่นพับ	28 (6.7)	82 (19.8)	141 (34.0)	140 (33.7)	24 (5.8)	2.88	1.01	ปาน กลาง
ป้ายโฆษณา, ไปสเตอร์	22 (5.3)	103 (24.8)	139 (33.5)	133 (32.0)	18 (4.3)	2.95	0.98	ปาน กลาง
สัปดาห์รณรงค์	17 (4.1)	60 (14.5)	125 (30.1)	174 (41.9)	39 (9.4)	2.62	0.98	ปาน กลาง
รวมค่าเฉลี่ยสื่อเฉพาะกิจ						2.82	0.81	ปาน กลาง

จากตารางที่ 10 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นจากสื่อมวลชนประเภทวิทยุ มีค่าเฉลี่ยคือ 3.09 ซึ่งอยู่ในระดับบ่อยพอสมควรคือ ส่วนใหญ่ประมาณเดือนละ 1-2 ครั้ง ส่วนการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นจากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์นั้น มีค่าเฉลี่ย 3.70 ซึ่งอยู่ในระดับบ่อยคือ ส่วนใหญ่ประมาณสัปดาห์ละ 1-4 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์จากสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ย 3.16 อยู่ในระดับบ่อยพอสมควรคือ ส่วนใหญ่ประมาณเดือนละ 1-2 ครั้ง และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์จากสื่อมวลชนประเภทอินเทอร์เน็ตมีค่าเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับนานๆครั้ง (ประมาณนานกว่า 2 เดือนต่อครั้ง)

จากภาพรวมของคะแนนเฉลี่ยต่อเดือนของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ฯ จากสื่อมวลชนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยการรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุดและรองลงมาคือ หนังสือพิมพ์

ด้านการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นจากสื่อบุคคล โดยกลุ่มตัวอย่างได้เปิดรับจากสมาชิกในครอบครัวนานๆครั้ง (ประมาณนานกว่า 2 เดือนต่อครั้ง) มีค่าเฉลี่ยคือ 2.32 กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารการรณรงค์ฯ โดยการพูดคุยกับครู อาจารย์หรือเพื่อนที่อยู่ในระดับบ่อยพอสมควร คือส่วนใหญ่ประมาณเดือนละ 1- 2 ครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.04 และกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับข่าวสารโดยผ่านเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอาสาสมัครสาธารณสุข โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ย 2.25 และ 2.01 ตามลำดับ

จากภาพรวมของคะแนนเฉลี่ยต่อเดือนของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ฯ จากสื่อบุคคลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยมีการรับข่าวสารจากครู, อาจารย์, เพื่อน มากที่สุด

ด้านการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ฯจากสื่อเฉพาะกิจนั้น กลุ่มตัวอย่างได้เปิดรับข่าวสารผ่านเอกสารหรือแผ่นพับ ป้ายโฆษณาหรือโปสเตอร์ และสัปดาห์รณรงค์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยดังนี้ คือ 2.88, 2.95, และ 2.62 ตามลำดับ

สำหรับสื่อเฉพาะกิจโดยภาพรวมของคะแนนเฉลี่ยต่อเดือนของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจอยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยปานกลาง คือ 2.82 โดยมีค่าเฉลี่ยการรับข่าวสารจากป้ายโฆษณาหรือโปสเตอร์มากที่สุด และรองลงมาคือ เอกสารและแผ่นพับ

ตารางที่ 11

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ระดับการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อมวลชน	จำนวน	ร้อยละ	รวมค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับข่าวสาร
เปิดรับข่าวสารต่ำมาก	18	4.3	3.08	ปานกลาง
เปิดรับข่าวสารต่ำ	108	26.0		
เปิดรับข่าวสารปานกลาง	174	41.9		
เปิดรับข่าวสารสูง	109	26.3		
เปิดรับข่าวสารสูงมาก	6	1.4		
รวม	415	100.0		

จากตารางที่ 11 แสดงว่า เมื่อแบ่งระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์จากสื่อมวลชน ออกเป็น 5 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ฯ จากสื่อมวลชนในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 41.9 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยโดยรวมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

ระดับการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อบุคคล	จำนวน	ร้อยละ	รวมค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับข่าวสาร
เปิดรับข่าวสารต่ำมาก	85	20.5	2.40	ต่ำ
เปิดรับข่าวสารต่ำ	177	42.7		
เปิดรับข่าวสารปานกลาง	119	28.7		
เปิดรับข่าวสารสูง	33	8.0		
เปิดรับข่าวสารสูงมาก	1	0.2		
รวม	415	100.0		

จากตารางที่ 12 แสดงว่า เมื่อแบ่งระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์จากสื่อบุคคล ออกเป็น 5 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์จากสื่อบุคคลในระดับต่ำเป็นจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 42.7 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยโดยรวมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลในอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 13

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ

ระดับการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	จำนวน	ร้อยละ	รวมค่าเฉลี่ย	ระดับการ เปิดรับข่าวสาร
เปิดรับข่าวสารต่ำมาก	13	3.1	2.82	ต่ำ
เปิดรับข่าวสารต่ำ	149	35.9		
เปิดรับข่าวสารปานกลาง	163	39.3		
เปิดรับข่าวสารสูง	82	19.8		
เปิดรับข่าวสารสูงมาก	8	1.9		
รวม	415	100.0		

จากตารางที่ 13 แสดงว่า เมื่อแบ่งระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจออกเป็น 5 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ฯ จากสื่อเฉพาะกิจในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย 2.82 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยโดยรวมแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ

ตารางที่ 14

ผลการแจกแจงค่าเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์

ข้อความ	ผู้ที่ตอบถูก		ค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้
	จำนวน	ร้อยละ		
1. ถุงยางอนามัยเป็นผลิตภัณฑ์จากน้ำยางธรรมชาติ น้ำยางสังเคราะห์หรือวัสดุอื่นๆ ซึ่งมีสารหล่อลื่น สารฆ่าเชื้ออสุจิ หรือสารตกแต่งอยู่ด้วยก็ได้	239	57.6	0.58	
2. การสวมถุงยางอนามัยนั้น ก่อนการสวมไม่จำเป็นต้องบีบที่ปลายถุงยางเพื่อไล่อากาศ เพราะอาจจะทำให้ถุงยางอนามัยนั้นฉีกขาดได้	217	52.3	0.52	
3. เมื่อดึงถุงยางออกจากช่อง ควรใช้มือบีบปลายถุงยางแล้วครอบไปบนปลายอวัยวะเพศ โดยให้ขอบที่ม้วนอยู่ด้านนอก	270	65.1	0.65	
4. การสวมถุงยางอนามัยควรสวมก่อนเริ่มมีเพศสัมพันธ์ และเมื่ออวัยวะเพศแข็งตัวแล้ว	339	81.7	0.82	
5. เมื่อผู้สวมถุงยางอนามัยหลังน้ำเชื้อแล้วไม่ควรถอนอวัยวะเพศที่กำลังแข็งตัวอยู่ออกมาโดยทันที เพราะอาจทำให้ถุงยางอนามัยแตกหรือฉีกขาดได้	125	30.1	0.30	
6. ปัจจุบันมีถุงยางอนามัยทั้งของชายและหญิง	254	61.2	0.61	
7. หากไม่มีน้ำยาหล่อลื่น สามารถใช้วาสลีน ครีมหาดตัวเด็ก น้ำมันแร่ น้ำมันทาผิว ครีมต่างๆ เช่น เนยหรือมาการีน ทาที่ถุงยางเพื่อช่วยหล่อลื่นได้ แต่ไม่ควรทามาก	150	36.1	0.36	
8. ถ้าถุงยางอนามัยแตกหรือหลุดขณะร่วมเพศ ให้ดึงอวัยวะเพศออกและสวมอันใหม่ทันที	227	54.7	0.55	
9. ถุงยางอนามัยต้องคลี่ออกได้ตลอดความยาว มีสีสม่ำเสมอ ปราศจากตำหนิ เช่น รู รอยฉีกขาด และไม่มีสิ่งสกปรกเจือปน	311	74.9	0.75	
10. ในการใช้ถุงยางอนามัย ถ้าต้องการใช้น้ำยาหล่อลื่นให้ใช้สิ่งหล่อลื่นที่มีส่วนผสมของน้ำ เพราะไม่ทำให้ถุงยางลาเทกซ์ชำรุด น้ำยาหล่อลื่นเหล่านี้ได้แก่ ก्लीเซอริน เควายเจลลี่ เจลลี่และโฟมฆ่าเชื้ออสุจิ	144	34.7	0.35	
11. ถุงยางอนามัยแบ่งตามลักษณะผิวเป็น 2 ชนิด คือผิวเรียบ และผิวไม่เรียบ	300	72.3	0.72	
12. ถ้าเป็นถุงยางชนิดปลายมน ต้องเหลือที่ตรงปลายไว้สำหรับเป็นที่รับน้ำเชื้อ และกันไม่ให้ถุงยางแตก	195	47.0	0.47	
13. ถุงยางอนามัยอาจมีผิวงขนาน ผิวงไม่ขนาน ปลายเป็นกระเปาะ	100	24.1	0.24	

ปลายธรรมชาติหล่อลื่น โปรงใส โปรงแสง ทึบแสง หรือเจือสีก็ได้				
14. ถูยางอนามัยตามมาตรฐานสากลจะมีอายุการใช้งานได้นาน 3 ปี นับตั้งแต่วันผลิต และผู้ใช้สามารถนำถูยางอนามัยกลับมาใช้ใหม่ได้ หากถูยางอนามัยนั้นไม่มีรอยฉีกหรือแตก โดยนำไปทำความสะอาด ทุกครั้งหลังการใช้	153	36.9	0.37	
15. ไม่ควรคลี่ถูยางอนามัยจากม้วนก่อนใช้ เพราะอาจจะทำให้ ถูยางเสื่อมสภาพไต่ยาก	228	54.9	0.55	
ภาพรวมของความรู้	7.53			ปานกลาง

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของความรู้เกี่ยวกับการใช้ถูยางอนามัย ในการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.53 ซึ่งถือว่ามี ภาพรวมของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ถูยางอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่ม ตัวอย่างที่ตอบถูกมากที่สุด คือ คำถามเกี่ยวกับการสวมถูยางอนามัยควรสวมก่อนเริ่มมี เพศสัมพันธ์ และเมื่ออวัยวะเพศแข็งตัวแล้ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.82 รองลงมาคือ ถูยางอนามัย ต้องคลี่ออกได้ตลอดความยาว มีสีสม่ำเสมอ ปราศจากตำหนิ เช่น รู รอยฉีกขาด และไม่มีสิ่งสกปรกเจือปน ส่วนความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดคือ ถูยางอนามัยอาจมี ผนังขนาน ผนังไม่ขนาน ปลายเป็นกระเปาะ ปลายธรรมชาติหล่อลื่น โปรงใส โปรงแสง ทึบแสง หรือ เจือสีก็ได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24

ตารางที่ 15

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัย

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	89	21.4
ปานกลาง	196	47.2
สูง	130	31.3
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าเมื่อแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 3 ระดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 31.3 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยอยู่ในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 21.4

ตารางที่ 16

ผลการแจกแจงทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	ระดับ ทัศน คติ
1. ท่านมีความคิดเห็นว่าการสวมถุงยาง อนามัยสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้100%	78 (18.8)	205 (49.4)	56 (13.5)	70 (16.9)	6 (1.4)	3.67	ดี
2.ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่ใช้ถุงยางอนามัย เป็นผู้ที่สำล่อนทางเพศ	22 (5.3)	41 (11.3)	132 (31.8)	164 (39.5)	50 (12.0)	3.42	ดีปาน กลาง
3. ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่พกถุงยาง อนามัยเป็นผู้ที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ มาแล้ว	53 (12.8)	140 (33.7)	118 (28.4)	82 (19.8)	22 (5.3)	2.71	ดีปาน กลาง
4. ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่พกถุงยาง อนามัยเป็นผู้ที่ป่วยเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์	7 (1.7)	23 (5.5)	86 (20.7)	214 (51.6)	85 (20.5)	3.84	ดี
5. ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่พกถุงยาง อนามัยเป็นผู้ที่มีภักมากทางกามอารมณ์	22 (5.3)	69 (16.6)	124 (29.9)	149 (35.9)	51 (12.3)	3.33	ดีปาน กลาง
6. ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่พกถุงยาง อนามัยเป็นผู้ที่มีความรอบคอบในการ ป้องกันตัว	150 (36.1)	196 (47.2)	53 (12.8)	13 (3.1)	3 (0.7)	4.15	ดี
7. ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่พกถุงยาง อนามัยเป็นผู้ที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ ตลอดเวลา	56 (13.5)	128 (30.8)	145 (34.9)	74 (17.8)	12 (2.9)	2.66	ปาน กลาง
8. ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่พกถุงยาง อนามัยเป็นผู้ที่ชอบซื้อบริการทางเพศ	30 (7.2)	48 (11.6)	151 (36.4)	138 (33.3)	48 (11.6)	3.30	ดีปาน กลาง
9. ท่านมีความคิดเห็นว่าผู้ที่ชักชวนให้ คู่นอนใช้ถุงยางอนามัยเมื่อต้องการมี เพศสัมพันธ์เป็นผู้ที่มีความรอบคอบ	177 (42.7)	176 (42.4)	43 (10.4)	15 (3.6)	4 (1.0)	4.22	ดี
10.ท่านมีความเห็นว่าการสวมถุงยาง อนามัยจะทำให้ความสุขทางเพศลดลง	40 (9.6)	65 (15.7)	197 (47.5)	92 (22.2)	21 (5.1)	2.97	ดีปาน กลาง
11. ท่านมีความคิดเห็นว่าการสวมถุงยาง อนามัยเป็นการรังเกียจคู่นอน	14 (3.4)	31 (7.5)	88 (21.2)	213 (51.3)	69 (16.6)	3.70	ดี
12. ท่านมีความเห็นว่ามีฝ่ายชายควรเป็นผู้ ชักชวนให้ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	54 (13.0)	159 (38.3)	126 (30.4)	58 (14.0)	18 (4.3)	3.42	ดีปาน กลาง

13. ท่านมีความเห็นว่าฝ่ายหญิงควรเป็นผู้ชักชวนให้ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์	63 (15.2)	165 (39.8)	131 (31.6)	46 (11.1)	10 (2.4)	3.54	ดี
14. ท่านมีความเห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายให้กับผู้ใช้	22 (5.3)	53 (12.8)	141 (34.0)	150 (36.1)	49 (11.8)	3.36	ดีปานกลาง
15. ท่านมีความเห็นว่าการพกถุงยางอนามัยควรเป็นความรับผิดชอบของทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง	142 (34.2)	179 (43.1)	66 (15.9)	20 (4.8)	8 (1.9)	4.03	ดี
ภาพรวมของทัศนคติ						3.27	ดีปานกลาง

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติโดยรวมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 ซึ่งถือได้ว่ามีภาพรวมของระดับทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับปานกลาง โดยทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสวมถุงยางอนามัยสามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ 100% มีค่าเฉลี่ย 3.67 รองลงมาคือ ผู้ที่พกถุงยางอนามัยเป็นผู้ที่มีความรอบคอบในการป้องกันตัว มีค่าเฉลี่ย 4.15 และการพกถุงยางอนามัยควรเป็นความรับผิดชอบของทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง มีค่าเฉลี่ย 4.03 และ 4.22 เห็นว่าผู้ที่ชักชวนให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัยเมื่อต้องการมีเพศสัมพันธ์เป็นผู้ที่มีความรอบคอบ ส่วนทัศนคติที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้ที่พกถุงยางอนามัยเป็นผู้ที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66

ตารางที่ 17

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัย

ระดับทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
เชิงลบ	6	1.4
ปานกลาง	308	74.2
เชิงบวก	101	24.3
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อแบ่งระดับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ออกเป็น 3 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกัน โรคเอดส์อยู่ในระดับดีปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคือ มีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 24.3 และกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงลบต่อการใช้ถุงยางอนามัย คิด เป็นร้อยละ 1.4

ตารางที่ 18

ผลการแจกแจงพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง

ข้อความ	ผู้ที่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านไม่สวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพราะกลัวคุณอนาคิดว่าท่านติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์	313	75.4
2. กรณีที่คุณอนของ ท่านไม่ยอมสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ท่านไม่ยินยอมที่จะร่วมเพศด้วย	130	31.3
3. กรณีที่คุณอนของ ท่านไม่ยอมสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ท่านจะพูดโน้มน้าวใจให้คุณอนสวมถุงยางอนามัยก่อน	236	56.9
4. กรณีที่คุณอนของ ท่านไม่ยอมสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ท่านยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ตามปกติ	134	32.3
5. เมื่อท่านต้องมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกหรือแฟนท่านจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	175	42.2
6. เมื่อท่านต้องมีเพศสัมพันธ์กับสามีหรือภรรยาท่านจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	85	20.5
7. เมื่อท่านต้องมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหรือผู้ชายที่รู้จักผิวเผินท่านจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	359	86.5
8. เมื่อท่านต้องมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหรือผู้ชายที่ขายบริการทางเพศท่านจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	368	88.7
9. ท่านไม่สวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพราะกลัวความสุขทางเพศลดลง	281	67.7
10. ท่านสวมถุงยางอนามัยในการร่วมเพศทุกครั้ง	134	32.3
11. ท่านไม่พกถุงยางอนามัยเพราะกลัวเสียภาพพจน์	210	50.6
12. ท่านไม่พกถุงยางอนามัยเพราะถุงยางอนามัยมีราคาแพง	300	72.3
13. ท่านไม่พกถุงยางอนามัยเพราะเงินอายุเมื่อต้องซื้อใช้	223	53.7
14. ท่านไม่พกถุงยางอนามัยเพราะหาซื้อลำบาก	352	78.3
15. ท่านไม่สวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพราะมั่นใจว่าคุณอนของท่านปลอดภัยจากเชื้อเอชไอวี	177	42.7
ค่าเฉลี่ยภาพรวมของพฤติกรรม		7.89
		ปานกลาง

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมโดยรวมในการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.89 ซึ่งถือได้ว่ามีภาพรวมของระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพฤติกรรมที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ เมื่อต้องมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหรือผู้ชายที่ขายบริการทางเพศจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.7 รองลงมา คือ เมื่อต้องมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหรือผู้ชายที่รู้จักผิวเผินกลุ่มตัวอย่างจะสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 86.5 ส่วนพฤติกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ กรณีที่คู่นอนไม่ยอมสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กลุ่มตัวอย่างจะไม่ยินยอมร่วมเพศด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.3

ตารางที่ 19

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัย

ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
มีการปฏิบัติน้อยที่สุด	4	1.0
มีการปฏิบัติน้อย	48	11.6
มีการปฏิบัติปานกลาง	134	32.3
มีการปฏิบัติมาก/สูง	175	42.2
มีการปฏิบัติมากที่สุด/สูงมาก	53	12.8
รวม	415	100.0

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า เมื่อแบ่งระดับการยอมรับการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ถุงยาง
อนามัยออกเป็น 5 ระดับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการยอมรับปฏิบัติการใช้ถุงยาง
อนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 42.2 รองลงมาคือ มีการยอมรับ
ปฏิบัติการใช้ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 32.3 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการยอมรับการปฏิบัติการใช้
ถุงยางอนามัยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วัคซีนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

โดยสามารถแบ่งเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

1.1 วัคซีนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการ
ป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

1.2 วัคซีนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการ
ป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

1.3 วัคซีนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการใช้ถุงยาง
อนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

1.4 วัคซีนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการ
ป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

1.5 วัคซีนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย
ในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

ตารางที่ 20

แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

เพศ	X	S.D.	t-test	Prob.
ชาย	2.98	0.79	0.97	0.33
หญิง	2.90	0.81		

จากตารางที่ 20 แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21

แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

ระดับการศึกษา	X	F Ratio	F Prob.
ประถมศึกษา,มัธยมศึกษาตอนต้น/ เทียบเท่า,มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	2.93		
อนุปริญญา/ปวส	3.13	1.63	0.19
ปริญญาตรี,สูงกว่าปริญญาตรี	2.91		

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 22

แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอาชีพกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

อาชีพ	X	F Ratio	F Prob.
นักเรียน/นักศึกษา	2.95	0.30	0.87
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.75		
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	2.72		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	2.84		

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 23

แสดงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

รายได้ต่อเดือน	X	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
(1) น้อยกว่า 3,000 บาท	2.99	3.41	0.00	(5) > (3)
(2) 3,000 – 5,000 บาท	2.92			
(3) 5,001 – 7,000 บาท	2.64			
(4) 7,001 – 9,000 บาท	2.83			
(5) สูงกว่า 9,000 บาท	3.28			

*P<0.05

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบคู่แตกต่างแล้ว พบว่าผู้ที่มีรายได้มากกว่า 9,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 5,001 – 7,000 บาท

ตารางที่ 24

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของเปิดรับข่าวสารจำแนกตามเพศ

การเปิดรับ ข่าวสาร	ชาย		หญิง		t	P
	X	S.D.	X	S.D.		
สื่อมวลชน	3.11	0.85	3.03	0.82	0.93	0.35
สื่อบุคคล	2.45	0.84	2.34	0.83	1.31	0.18
สื่อเฉพาะกิจ	2.82	0.82	2.80	0.801	0.32	0.75

จากตารางที่ 24 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์แต่ละสื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 25

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารจำแนกตามอายุ

การเปิดรับข่าวสาร	15-16 ปี		17-18 ปี		19-20 ปี		21-22 ปี		23 ปีขึ้นไป		F	P
สื่อมวลชน	3.00	0.74	2.98	0.90	3.07	0.83	3.03	0.89	3.24	0.79	1.04	0.38
สื่อบุคคล	2.50	0.82	2.50	0.82	2.44	0.83	2.24	0.87	2.37	0.83	1.12	0.34
สื่อเฉพาะกิจ	2.98	0.89	2.75	0.84	2.78	0.78	2.97	0.84	2.68	0.75	1.82	0.12

จากตารางที่ 25 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์จากแต่ละสื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 26

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารจำแนกตามระดับการศึกษา

การเปิดรับ ข่าวสาร	ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา ตอนต้น/เทียบเท่า, และ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช		อนุปริญญา/ปวส		ปริญญาตรี, สูงกว่าปริญญา ตรี		t	P
	x	S.D.	x	S.D.	x	S.D.		
สื่อมวลชน	3.03	0.85	3.24	0.86	3.07	0.82	1.30	0.27
สื่อบุคคล	2.45	0.83	2.62	0.81	2.32	0.84	3.24	0.03
สื่อเฉพาะกิจ	2.82	0.84	3.01	0.78	2.75	0.79	2.21	0.11

จากตารางที่ 26 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์จากแต่ละสื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 27

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสาร
เกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่นจำแนกตามอาชีพ

การเปิดรับ ข่าวสาร	นักเรียน/นักศึกษา		ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ		ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย		พนักงานบริษัท/ห้างร้าน		แม่บ้าน/พอบ้าน, รับจ้าง ทั่วไป, กรรมกร		F	P
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.		
สื่อมวลชน	3.08	0.83	2.81	1.24	2.83	1.28	3.09	0.73	2.87	0.87	0.36	0.83
สื่อบุคคล	2.43	0.84	2.21	0.90	2.41	1.18	1.95	0.73	2.33	0.87	1.90	0.10
สื่อเฉพาะกิจ	2.84	0.80	2.58	1.06	2.66	0.66	2.49	0.75	2.72	1.02	1.25	0.28
เฉลี่ยการ เปิดรับข่าวสาร	2.78	0.69	2.53	0.95	2.63	0.79	2.51	0.56	2.63	0.86	1.10	0.35

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัย
แก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 28

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสาร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การเปิดรับ ข่าวสาร	น้อยกว่า 3,000 บาท (1)		3,000 - 5,000 บาท (2)		5,001 - 7,000 บาท (3)		7,001 - 9,000 บาท (4)		มากกว่า 9,000 บาท (5)		F	P	คู่อัน แตกต่าง
	x	S.D.	x	S.D.	x	S.D.	x	S.D.	x	S.D.			
<u>สื่อมวลชน</u>	3.09	0.87	3.06	0.81	2.83	0.75	3.00	0.88	3.42	0.90	2.26	0.06	5>3
<u>สื่อบุคคล</u>	2.51	0.86	2.41	0.76	2.08	0.78	2.16	0.86	2.47	1.08	3.11	0.01	
<u>สื่อเฉพาะ กิจ</u>	2.79	0.86	2.86	0.72	2.74	0.90	2.61	0.78	2.79	0.86	0.64	0.63	

*P<0.05

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์จากแต่ละสื่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบคู่แตกต่างแล้วพบว่า ผู้ที่มีรายได้สูงกว่า 9,000 บาท มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 5,001 - 7,000 บาท

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

โดยสามารถแบ่งเป็นย่อยๆได้ดังนี้

2.1 วัยรุ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

2.2 วัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

2.3 วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

2.4 วัยรุ่นที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

2.5 วัยรุ่นที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

ตารางที่ 29

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเพศกับความรู้เกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

เพศ	X	S.D.	t-test	Prob.
ชาย	8.82	3.00	8.83	0.00
หญิง	6.11	3.22		

*P<0.05

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมี
ค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์สูงกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 30

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอายุกับความรู้เกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

อายุ	X	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
(1) 15-16	7.32			
(2) 17-18	7.19			
(3) 19-20	7.44	3.30	0.01	(5) > (4)
(4) 21-22	6.93			
(5) 22 ขึ้นไป	8.74			

*P<0.05

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความรู้
เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 เมื่อทดสอบคู่แตกต่างแล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยาง
อนามัยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 21-22 ปี

ตารางที่ 31

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับความรู้อีกเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

ระดับการศึกษา	X	F Ratio	F Prob.
ประถมศึกษา,มัธยมศึกษาตอนต้น/ เทียบเท่า,มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	7.52	0.09	0.90
อนุปริญญา/ปวส	7.32		
ปริญญาตรี,สูงกว่าปริญญาตรี	7.54		

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 32

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอาชีพกับความรู้เกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

อาชีพ	X	F Ratio	F Prob.
นักเรียน/นักศึกษา	7.47	1.60	0.16
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9.12		
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	10.00		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	8.17		

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 33

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

รายได้ต่อเดือน	X	F Ratio	F Prob.
(1) น้อยกว่า 3,000 บาท	7.49		
(2) 3,000 – 5,000 บาท	7.36		
(3) 5,001 – 7,000 บาท	7.60	1.51	0.19
(4) 7,001 – 9,000 บาท	7.55		
(5) สูงกว่า 9,000 บาท	9.11		

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 3 วัคซีนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

โดยสามารถแบ่งเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

3.1 วัคซีนที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

3.2 วัคซีนที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

3.3 วัคซีนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

3.4 วัคซีนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

3.5 วัคซีนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

ตารางที่ 34

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเพศกับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

เพศ	X	S.D.	t-test	Prob.
ชาย	3.27	0.38	0.37	0.72
หญิง	3.25	0.25		

จากตารางที่ 34 แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องการใช้ถุงยาง
อนามัยแก้ภัยรุมในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม
สมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 35

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอายุกับทัศนคติเกี่ยวกับใช้
ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

อายุ	X	F Ratio	F Prob.	คู่ที่แตกต่าง
(1) 15-16	3.41			
(2) 17-18	3.33			(5) > (3)
(3) 19-20	3.17	6.45	0.00	(1) > (3)
(4) 21-22	3.23			
(5) 22 ขึ้นไป	3.37			

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 35 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบคู่แตกต่างแล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป และ 15-16 ปี มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 19-20 ปี

ตารางที่ 36

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

ระดับการศึกษา	X	F Ratio	F Prob.
ประถมศึกษา,มัธยมศึกษาตอนต้น เทียบเท่า,มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	3.25		
อนุปริญญา/ปวส	3.24	0.34	0.70
ปริญญาตรี,สูงกว่าปริญญาตรี	3.28		

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 37

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอาชีพกับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

อาชีพ	X	F Ratio	F Prob.
นักเรียน/นักศึกษา	3.26	1.18	0.31
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.26		
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	3.13		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	3.41		

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการ
ใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม
สมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 38

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความรู้เกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์

รายได้ต่อเดือน	X	F Ratio	F Prob.
(1) น้อยกว่า 3,000 บาท	3.24		
(2) 3,000 – 5,000 บาท	3.26		
(3) 5,001 – 7,000 บาท	3.31	0.38	0.32
(4) 7,001 – 9,000 บาท	3.27		
(5) สูงกว่า 9,000 บาท	3.28		

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 4 วัคซีนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

โดยสามารถแบ่งเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

4.1 วัคซีนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

4.2 วัคซีนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

4.3 วัคซีนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

4.4 วัคซีนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

4.5 วัคซีนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน

ตารางที่ 39

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเพศกับพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

เพศ	X	S.D.	t-test	Prob.
ชาย	9.50	2.59	-1.41	0.16
หญิง	9.84	2.44		

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 40

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอายุกับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

อายุ	X	F Ratio	F Prob.
(1) 15-16	8.92	1.78	0.13
(2) 17-18	8.11		
(3) 19-20	7.50		
(4) 21-22	8.03		
(5) 22 ขึ้นไป	7.9		

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 41

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรม
การใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

ระดับการศึกษา	X	F Ratio	F Prob.
ประถมศึกษา,มัธยมศึกษาตอนต้น/ เทียบเท่า,มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	9.66	0.62	0.53
อนุปริญญา/ปวส	9.32		
ปริญญาตรี,สูงกว่าปริญญาตรี	9.75		

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติ
เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่
เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 42

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

อาชีพ	X	F Ratio	F Prob.
นักเรียนนักศึกษา	9.69	1.76	0.13
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9.50		
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	9.00		
พนักงานบริษัท/ห้างร้าน	9.91		

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้
ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม
สมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 43

แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างรายได้ต่อเดือนกับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์

รายได้ต่อเดือน	X	F Ratio	F Prob.
(1) น้อยกว่า 3,000 บาท	9.52	0.88	0.47
(2) 3,000 – 5,000 บาท	9.91		
(3) 5,001 – 7,000 บาท	9.26		
(4) 7,001 – 9,000 บาท	9.48		
(5) สูงกว่า 9,000 บาท	9.88		

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่น

ตารางที่ 44

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นเพื่อป้องกันโรคเอดส์ กับความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

การเปิดรับข่าวสาร	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้	P
สื่อมวลชน	0.06	0.22
สื่อบุคคล	0.04	0.31
สื่อเฉพาะกิจ	0.11	0.01

ตารางที่ 44 แสดงว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นเพื่อป้องกันโรคเอดส์โดยผ่านสื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์ของกลุ่มตัวอย่างผ่านทางสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่น

ตารางที่ 45

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นเพื่อป้องกันโรคเอดส์ กับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

การเปิดรับข่าวสาร	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติ	P
สื่อมวลชน	-0.04	0.10
สื่อบุคคล	-0.10	0.20
สื่อเฉพาะกิจ	-0.06	0.45

จากตารางที่ 45 แสดงว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นเพื่อป้องกันโรคเอดส์โดยผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 7 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นในการป้องกันโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 46

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นเพื่อป้องกันโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

การเปิดรับข่าวสาร	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรม	P
สื่อมวลชน	0.08	0.10
สื่อบุคคล	0.06	0.20
สื่อเฉพาะกิจ	0.03	0.45

ตารางที่ 46 แสดงว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัยแก่วัยรุ่นเพื่อป้องกันโรคเอดส์โดยผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ